

[Bjørn Poulsen]

mange principper for landbrugspolitikken. Man har bl. a. talt om generationsskiftet. Ja, det er et af problemerne, det ved vi. Nogle giver kapitalvindingsskatten skylden for det, og det er rigtigt i nogle tilfælde. Vi har fra SFs side gang på gang sagt: nå ja, men så lad os da fjerne den kapitalvindingsskat og så indføre en værdistigningsafgift af den ene eller anden art, som rammer lige lidt eller lige meget – alt efter, hvad man vil – over det hele. Bare uden videre at fjerne en kapitalvindingsskat vil vi under ingen omstændigheder være med til, uden at der bliver sat noget fornuftigt ind i stedet. Vi har hele tiden sagt, at det vil vi gerne forhandle om. Det forbavser mig noget, at venstre lige pludselig totalt er stået af vognen. Man har da ellers tidligere hørt, at de i regeringssamarbejdet gik ind for det, men det kan godt være, det ikke var rigtigt.

Et andet problem er de meget høje priser, landbrugsejendomme har været oppe i; heldigvis ser stigningen ud til at være ved at være bremsset nu. Det er klart, at når man skal betale så meget for i det hele taget at nedsætte sig som landmand, så skaber det økonomiske problemer, så skaber det rentebyrder, der er meget høje. Det er klart, at det vil være et problem, så længe man bliver ved med at køre med det system, vi har her i landet, hvor ejendomsretten er så væsentlig og brugsretten åbenbart ikke betyder så forfærdelig meget. Vi må vel nok erkende i dag, at i hvert fald alle de, der virkelig har problemer, kun er prioritetsbestyrere, og så har de ellers ret til at drive landbruget, så længe de betaler af på deres gæld.

Til sidst vil jeg allerede nu kommentere dagsordenen, for det er vel nok noget af det gyseligste, jeg nogen sinde har hørt. Hvorfor i alverden er man dog ikke fra venstres og de konservatives side gået over til fremskridtspartiet og har bedt dem om at være med – og så fjerne indkomstskatten med det samme? Lad os dog fritage hele landbruget for skatter og afgifter. Det ville da være meget nemmere. Hvorfor ikke udbrede det til hele erhvervslivet, lade erhvervslivet slippe og lægge skatterne over på forbrugerne i stedet for? Det dagsordensforslag tyder i hvert fald på, at landbrugsorganisationerne har betydelig mere at skulle have sagt hos venstre og konservative, end LO nogen sinde har haft

hos socialdemokratiet – og det er efter sigende ikke så lidt.

Jeg må indrømme, at jeg blev noget skuffet over at høre, at to såkaldt ansvarlige partier kunne fremkomme med et dagsordensforslag af den slags.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

I anledning af hr. Bjørn Poulsens bemærkning om, at fødevarerpriserne vejer tungt i et budget, skal jeg oplyse, at hvis hr. Bjørn Poulsen havde haft en gennemsnitsløn, så havde han i 1978 på sin taletid tjent 4½ l mælk. Hvis han havde holdt den samme tale i 1977, så havde han kun fået 4 l mælk. Så der er trods alt en udvikling den rigtige vej, hr. Bjørn Poulsen.

Janne Normann (RV):

Fra radikal side hilser vi forespørgslen om landbrugets situation velkommen, idet vi betragter det som absolut nødvendigt for landbruget at få størst mulig klarhed over, hvor vi i disse år bevæger os hen rent landbrugs-politisk.

Vi vidste jo, da vi meldte Danmark ind i De europæiske Fællesskaber, at dette medlemskab ville betyde en økonomisk gevinst for erhvervet i hvert fald de første år, men vi vidste også, at denne fordel i løbet af få år nok ville blive udlignet, så landbruget ville få særlig brug for øget konkurrencedygtighed. Dertil har erhvervet rustet sig effektivt med store investeringer i maskiner og staldudstyr. Det er derfor en ulykkelig kendsgerning, at netop disse investeringer i år og formentlig de nærmest kommende år viser sig at blive en voldsommere byrde, end det var muligt for landbrugets ledere at forudse. Dels stiger priserne nu kun svagt, dels er rentebyrden og andre omkostninger steget så stærkt, at det nu betyder en alvorlig belastning for erhvervet, og endelig er ved devalueringen landbrugets del af vores udlandsgæld blevet dyrere at tilbagebetale ligesom de øvrige gældsposter til udlandet.

Det er for os i det radikale venstre uforståeligt, at regeringen netop i en periode, hvor landbruget er så stærkt svækket, kan komme med forslag om at inddrage den devalueringsgevinst, som ellers ville have betydet nogen lettelse for erhvervet. Selvfølgelig